

Spørgsmaal har man ikke løst for Øjeblikket, man har skudt det ud til Fremtiden. Og naar man har ment at kunne forsvare at gøre det, er det, fordi man mener, at Erfaringen ikke har vist, at der søles stor praktisk Trang til saadanne Bestemmelser ved Siden af de almindelige Regler, som gælde i den Henseende, og som yderligere ere præciserede, fastslaaede i Lovforslagets § 26, og at det kunde være tidsnok at give disse nærmere detaillerede Regler, naar Erfaringen havde vist, at der var Trang dertil, ligesom man ogsaa bedre kunne affatte disse Regler, naar Erfaringen havde vist, hvilke særlige Bestemmelser det var, der egentlig var Trang til. — Disse Vædringsforslag, hvorom Uvalget har været enigt, vil jeg altsaa anbefale det ærede Ting at vedtage.

Tilbage staar altsaa 4 Vædringsforslag, der ere stillede af forfællige Mindretal i Uvalget. Jeg tror, det vil lette Forhandlingerne, om jeg med det samme siger et Par Ord om disse Forslag og ikke just afventer, hvad de ærede Mindretal selv fremsøre til Forvar for deres Forslag. Det første Forslag findes under Nr. 6 og er stillet til § 61. Der tales i denne Paragraf om Skipperens Afstedigelse, og der udtales, at Skipperen kan afstediges af Kederiet; der gives nærmere Regler i den Henseende, at han ikke maa forurettes derved osv. Men et Mindretal mener, at det var rigtigt at tilføje, at naar han har erhvervet Part i Skibet som Betingelse for at kunne blive dets Fører, kan han forlange, at Medrederne skulle udløse ham, naar han ikke afstediges paa Grund af Forseelse osv. Denne Bestemmelse er i Overensstemmelse med, hvad der i den Henseende findes i den tyfste Sølov, og man har selvfølgelig i de 3 nordiske Kommissioner saa vel som tidligere i den særlig danske Sølovskommission gjort det til Genstand for Overvejelse, om man paa dette Punkt skulde følge den tyfste Sølov eller ikke. Man er imidlertid kommet til det Resultat, at det ikke var rigtigt at følge den tyfste Sølov, og det, fordi man mener, at Bestemmelsen, saaledes som den er givet, dels i den tyfste Sølov og dels her i Forslaget, ikke vil faa videre praktisk Betydning, og fordi man mener, at den let vil kunne give Anledning til en hel Del Strid, som helst maatte undgaa. Betingelsen for, at man kan fordrø, at Medrederen skal udløse Skipperen af Fællesskabet, er, at han har erhvervet Part i Skibet som Betingelse for at kunne blive dets Fører. Der vil i mange Tilfælde i det virkelige Liv kunne tvivles om, hvorvidt denne Betingelse er til Stede. Det vil i mange Tilfælde være vanskeligt at

drage Grænsen mellem de Tilfælde, hvor Skipperen har købt en Part i Skibet, fordi han selv tror, det vil lette ham Udgang til at blive valgt, eller fordi en eller anden af Kederne har ladet et Ord falde om, at han bedst kunde vente at komme i Betragtning, naar han ejede en Part i Skibet. Det kan ogsaa gerne være, at nogen kan have sagt til ham, at han ikke kunde vente at blive valgt, naar han ikke havde Part i Skibet. Der kan med andre Ord foreligge Omstændigheder og Udtalelser, som kunde gøre det hele helt forklarligt, at Skipperen har erhvervet Part i Skibet i den Tro, at det vilde hjælpe ham til at blive Skipper, maafte endogsaa var nødvendigt, for at han kunde blive Skipper, men uden at det derfor kunde siges i egentlig stringent juridisk Forstand, at det er blevet gjort til Betingelse for, at han kunde blive valgt. Naar der navnlig ikke foreligger noget skriftligt i den Retning, er det min Overbevisning, at der vil aabnes en Mark for Stridigheder i stor Stil om, hvad der virkelig kan siges at være passeret i den Retning, og det skal man ikke gøre, naar der ikke er særlige Grunde derfor. Saadanne Grunde ere nu ikke til Stede, thi det følger af sig selv, at dersom Skipperen har maattet udryffelig skriftlig forpligte sig til at sælge sin Part af Skibet for at kunne blive valgt til Skipper, saa ligger det ham særdeles nær at tage det Forbehold, at naar han afstediges imod sin Vilje, saa skal han have sin Part tilbage, og naar han har gjort det, saa er Sagen simpel og klar, saa kan han beholde den i Genhold til den Bestemmelse, der har fundet Sted, men har han ikke gjort det, saa aabnes der Vej til Strid og Splid. Dertil kommer, at man kan virkelig ikke gaa anden Vej end den, at man siger, at Skipperen kan forlange, at Kederen skal overtage hans Part efter Skøn, men dersom paa den Tid, Skipperen træder tilbage, Skibe og Skibsparter staa i høj Pris, og han altsaa kan vente at faa noget ordentligt og klækkeligt for sin Part, saa vil vistnok ogsaa i Reglen Kederen selv finde, at det er i hans egen Interesse at erhverve den. Det kan ikke være Parthaverne i et Kederi, naar det bestaar af et mindre Antal Mænd, ligegyldigt, hvem de faa til Kompagnon i Kederiet, og Kederne ville derfor altid i deres egen Interesse være opfordrede til at købe Skipperens Part, naar han træder ud, saafremt de kunne faa den for en nogenlunde rimelig Pris. De ville praktisk set kun da være utilbøjelige til at overtage Skipperens Part, naar Skibets Pris staaer noget højt, men i saa Fald vil Skipperen heller ikke vinde stort ved at faa en Skøn-